

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 17. september 1991 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-235/91)

(91/C 307/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. september 1991 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent José Luis Iglesias Buhigues og Christopher Docksey, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) det fastslås, at Irland, ved at gøre al indførsel af sæd betinget af licensudstedelse, har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af EØF-Traktatens artikel 30, Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til Traktaten, og Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød
- b) det fastslås, at Irland, ved at fastsætte restriktive betingelser for indførsel af dyresæd, har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlsvæg og Kommissionens beslutning 88/124/EØF af 21. januar 1988 om udformningen af afstammingscertifikater for sæd og embryoner af racerent avlsvæg og de oplysninger, certifikaterne skal indeholde

c) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Licenskravet i Section 5 i Live Stock (Artificial insemination) Act 1947 strider mod EØF-Traktatens artikel 30 og mod de hertil svarende bestemmelser i artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 og artikel 22, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68. Selv et rent formelt krav om importlicens indebærer en vis skønsudøvelse og skaber usikkerhed hos de handlende.

De irske myndigheder har ikke godtgjort, at der forelå usædvanlige omstændigheder, som kunne retfærdiggøre den anfægtede licensordning. I øvrigt gør Irland ikke længere noget forsøg på at retfærdiggøre ordningen.

De restriktioner, som kan være knyttet til licenser udstedt i henhold til Section 7, stk. 2, i førnævnte Act fra 1947, strider i sig selv mod EØF-Traktatens artikel 30:

— En restriktion for indførsel af sæd, uanset om den består i en forpligtelse til at anbringe importeret sæd i et karantænecenter en måned eller til at holde den tilbage »nogle dage« med henblik på kontrol, har en tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og strider mod EØF-Traktatens artikel 30 og de hertil svarende artikler i førnævnte rådsforordninger.

— En importlicens kan ikke begrundes med nødvendigheden i at analysere sædens genetiske (zootekniske) værdi, hvis sådanne analyser allerede er blevet udført i eksportmedlemsstaten. De afstammingscertifikater for sæd og embryoner, som er udstedt af myndighederne i eksportmedlemsstaten i overensstemmelse med de modeller for dokumenter, der er indeholdt i beslutning 88/124/EØF, efter at donortyrrens genetiske værdi er blevet bekræftet ved tests udført i overensstemmelse med de i beslutning 86/130/EØF foreskrevne metoder, udgør tilstrækkelige midler til at sikre kontrollen med den importerede sæds genetiske værdi. Det er ikke nødvendigt eller rimeligt begrundet at foretage yderligere tests i importmedlemsstaten.

Sag anlagt den 17. september 1991 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-236/91)

(91/C 307/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. september 1991 anlagt sag mod Irland af Kommis-